

USTAWA

z dnia.....

o zmianie ustawy o Policji

Art. 1 W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. 1990 nr 30 poz. 179 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 5 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Komendant Główny Policji jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy Policji, zwanych dalej „policjantami”, oraz pracowników Policji zwanych dalej „pracownikami Policji.”

2) Dodaje się art. 7 ust. 6 w następującym brzmieniu:

„Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji w stosunku do pracowników Policji na zasadach, o których mowa w art. 36 -37 realizuje uprawnienia do delegowania oraz powierzania innych obowiązków służbowych oraz wynagradzania lub nagradzania za okres delegowania lub powierzenia innych obowiązków służbowych.”

3) Dodaje się art. 7 ust. 7 w następującym brzmieniu:

„Komendant Główny Policji w celu zapewnienia sprawnego i efektywnego wykonywania zadań, w szczególności nadzoru nad działalnością jednostek organizacyjnych określonych w art. 4 oraz kształtowania polityki kadrowej i szkoleniowej w Policji, może wydawać zarządzenia.”

4) Dodaje się Rozdział 5a, który otrzymuje następującą nazwę: „Pracownik Policji”;

5) Dodaje się w Rozdziale 5a, art. 46c w następującym brzmieniu:

„W jednostkach organizacyjnych Policji pełnią służbę policjanci oraz zatrudniani są pracownicy Policji.”

6) Dodaje się art. 46d w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikiem Policji może być osoba, która ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych, daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań, nie była skazana prawomocnym wyrokiem

sądu za przestępstwa umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe, ma odpowiednie wykształcenie do zajmowanego stanowiska, daje rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w ustawie o ochronie informacji niejawnych, a także posiada odpowiednią zdolność psychiczną i fizyczną pozwalającą na zatrudnienie na określonym stanowisku.

2. Pracownikiem Policji jest osoba zatrudniona w jednostkach organizacyjnych Policji:

- 1) członek służby cywilnej – osoba zatrudniona na podstawie ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o Policji,
- 2) pracownik, niebędący członkiem korpusu służby cywilnej – osoba zatrudniona na podstawie kodeksu pracy, ustawy o instytutach badawczych, ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce lub ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz ustawy o Policji.

3. Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia określa zasady określania stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Policji.

4. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia określa zasady wynagrodzeń za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników Policji zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych.”

7) Dodaje się art. 46e w następującym brzmieniu:

„Pracownicy Policji powinni wykazywać się odpowiednim przygotowaniem ogólnym i zawodowym oraz wysokim poziomem moralnym, systematycznie dokształcać się i podnosić kwalifikacje zawodowe. W trakcie wykonywania pracy są obowiązani w szczególności:

- 1) kierować się zasadami praworządności, bezstronności oraz humanitaryzmu;
- 2) kierować się zasadami etyki zawodowej;

- 3) szanować prawa i wolności obywateli;
  - 4) oddziaływać pozytywnie swoim własnym przykładem.”
- 8) Dodaje się art. 46f w następującym brzmieniu:
1. Pracownik Policji podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony prawnej przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.
  2. Z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta również pracownik Policji, który poza czasem pracy działa na rzecz:
    - 1) zapobieżenia zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzkiego;
    - 2) przywrócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego;
    - 3) ujęcia sprawcy czynu zabronionego.
  3. Pracownikowi Policji, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów obrony, jeżeli postępowanie karne, wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo skarbowe popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, zostanie prawomocnie zakończone: orzeczeniem o umorzeniu postępowania wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym. Koszty takie zwraca się z budżetu na wniosek pracownika, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2014 r. poz. 635 i 993 z późn. zm.).”
- 9) Dodaje się art. 46g w następującym brzmieniu:
- „Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wykaz stanowisk, na których pracownicy Policji są zatrudniani na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 z późn. zm.), uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane.”
- 10) Dodaje się art. 46h w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji przysługuje wynagrodzenie zależne od zajmowanego stanowiska, posiadanych kwalifikacji zawodowych, jakości oraz stażu pracy.

2. Rada Ministrów, oraz minister właściwy do spraw pracy w drodze rozporządzenia, określają zasady wynagradzania i awansowania oraz wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej pracowników Policji.

3. Zasady corocznego podwyższania przeciętnego wynagrodzenia pracowników Policji określają przepisy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, przy czym wynagrodzenie pracowników Policji oraz kwoty bazowe pracownikowi Policji objętych mnożnikowym systemem wynagrodzeń, waloryzowane są każdego roku średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, wyższym niż zero.”

11) Dodaje się art. 46i w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w Policji, w wysokości wynoszącej po dwóch latach pracy 2% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy oraz o kolejne 2% za każde następne dwa lata pracy do wysokości 32% po 32 latach pracy - łącznie do wysokości 35% po 35 latach pracy.

2. Rada Ministrów, oraz minister właściwy do spraw pracy w drodze rozporządzenia, określają szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku określonego w ust. 1, a także wypadki i warunki, w jakich do okresu pracy w jednostkach organizacyjnych Policji wlicza się okres zatrudnienia w innych zakładach pracy.”

12) Dodaje się art. 46j w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikom Policji przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego;

5) po 40 latach pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego;

6) po 45 latach pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego;

7) po 50 latach pracy – 600 % wynagrodzenia miesięcznego.

2. Rada Ministrów, oraz minister właściwy do spraw pracy w drodze rozporządzenia, określają zasady ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej, a także zasady jej obliczania i wypłacania.”

13) Dodaje się art. 46k w następującym brzmieniu:

„Pracownikom Policji wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, przysługują uprawnienia na zasadach przewidzianych dla policjantów.”

14) Dodaje się art. 46l w następującym brzmieniu:

„1. W jednostkach organizacyjnych Policji tworzy się zakładowy fundusz nagród wynoszący 8,5% funduszu płac. Wysokość i zasady przyznawania indywidualnych nagród z tego funduszu określają odrębne przepisy.

2. Rada Ministrów tworzy w drodze rozporządzenia dodatkowy fundusz nagród dla pracowników Policji, z przeznaczeniem na nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostających w dyspozycji kierowników urzędów.”

15) Dodaje się art. 46m w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji delegowanemu służbowo do zajęć poza siedzibą jednostki, w której jest zatrudniony, przysługują zwrot kosztów podróży, zakwaterowania oraz diety na zasadach przewidzianych dla policjantów, stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

2. Pracownikowi Policji przenoszonemu do pracy w innej miejscowości przysługują zwrot kosztów przeniesienia, diety, zwrot kosztów podróży oraz inne świadczenia na zasadach przewidzianych dla policjantów.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania świadczeń pracownikom Policji przeniesionym do pracy

w innej miejscowości, w szczególności diet za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania, zwrotu poniesionych kosztów podróży, przewozu urządzenia domowego, zakwaterowania oraz dodatku za rozłąkę, z uwzględnieniem okresu, na jaki pracownik Policji został przeniesiony, jak również jego stanu rodzinnego, biorąc pod uwagę, że za członków rodziny uważa się małżonka, dzieci oraz inne osoby prowadzące z nim wspólne gospodarstwo domowe, jeżeli przesiedlają się wraz z pracownikiem Policji.”

16) Dodaje się art. 46n w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W razie rozwiązania z pracownikiem Policji stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu albo jego reorganizacji uniemożliwiającej dalsze zatrudnienie pracownika, pracownikowi Policji przysługuje emerytura, jeżeli pracownikowi brakuje nie więcej niż 5 lat do osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

3. W razie rozwiązania z pracownikiem Policji stosunku pracy z przyczyn:

1) niezawinionej utraty uprawnień do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, o ile urząd nie dysponuj innym stanowiskiem, odpowiadającym posiadanym kwalifikacjom,

2) trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pracy na zajmowanym stanowisku stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia pracownika na innym stanowisku odpowiednim do jego stanu zdrowia kwalifikacji zawodowych, pracownikowi temu przysługuje pełna emerytura, jeżeli pracownikowi brakuje nie więcej niż 5 lat do osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego i ma wymagany okres zatrudnienia.”

17) Dodaje się art. 46o w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji przechodzącemu na emeryturę lub rentę inwalidzką przysługuje jednorazowa odprawa:

1) po dziesięciu latach pracy w jednostce organizacyjnej Policji – w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia;

2) po piętnastu latach pracy w jednostce organizacyjnej Policji - w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia;

3) po dwudziestu latach pracy w jednostce organizacyjnej Policji - w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu pracy w jednostce organizacyjnej wlicza się okres zatrudnienia w innych zakładach pracy na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy."

18) Dodaje się art. 46p w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami pracy przysługuje według jego wyboru wynagrodzenie lub wolny czas, z tym że wolny czas może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.

2. Pracownikom Policji zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych przysługuje wolny czas za pracę poza normalnymi godzinami pracy wykonywaną w porze nocnej oraz w niedzielę lub święto."

19) Dodaje się artykuł 46r w następującym brzmieniu:

„1. Pracownikowi Policji, który dojeżdża z miejsca zamieszkania, w miejscowości pobliskiej do jednostki organizacyjnej w której wykonuje pracę, przysługuje zwrot kosztów dojazdu do miejsca wykonywania pracy w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów."

20) Dodaje się art. 46s w następującym brzmieniu:

„W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do pracowników Policji stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu pracy oraz innych ustaw."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Podstawowym celem projektu jest zmiana przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. 1990 Nr 30 poz. 179 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, polegająca na przywróceniu do ww. ustawy regulacji dotyczącej pracowników zatrudnionych w Policji, zwanych dalej „pracownikami Policji”, jak również uregulowaniu statusu pracowników Policji. Wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r., poz. 1199 z późn. zm.), uchylono art. 4a ustawy, w którym ustawodawca wskazywał na zatrudnienie w Policji również pracowników, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych. Zgodnie z brzmieniem uchylonego art. 4a „Pracownicy na stanowiskach administracyjnych, technicznych i gospodarczych w komendach i komisariatach Policji, z wyjątkiem stanowisk określonych przez Komendanta Głównego Policji, są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych”, wskazywano, iż oprócz funkcjonariuszy Policji, zatrudnieni są również pracownicy Policji.

W uzasadnieniu do uchylecia art. 4a ustawy wskazywano, że usunięcie tego przepisu z ustawy o Policji miało zadanie porządkujące, gdyż był to przepis informacyjny i nie miał żadnego znaczenia dla ustawy o Policji oraz zasad zatrudniania w Policji. Obecnie pracownicy Policji podejmują zatrudnienie w oparciu o różne podstawy prawne. Część jest zatrudniana w oparciu o Kodeks pracy, część w oparciu o przepisy o korpusie służby cywilnej, część na podstawie przepisów o pracownikach urzędów państwowych, a część w oparciu o Kodeks Cywilny (umowy zlecenia, o dzieło etc.).

Elastyczność rynku pracy, wskazuje na konieczność dopuszczenia pełnej gamy podstaw prawnych, co do wiązania się przez pracowników z Policją, gdyż wykonywane obecnie czynności w oparciu o umowę o pracę, w kontekście zmieniającej się rzeczywistości gospodarczo-socjalno-ekonomicznej, mogą skutkować zmianą tej formy na np. umowę zlecenia jako bardziej opłacalną dla stron. Jednakże nie można przy tym nie zauważyć, że brak odpowiedniej regulacji w ustawie o Policji, jak również innych ustawach dotyczących pracowników Policji prowadzi do zminimalizowania roli oraz funkcji pracowników w Policji, oraz w wymiarze sprawiedliwości, oraz prowadzi do dyskryminacji tychże osób, pomimo pełnienia niejednokrotnie tych samych obowiązków,

w tych samych warunkach, co funkcjonariusze, jednakże na podstawie odrębnej podstawy zatrudnienia.

Brak regulacji ustawowej, regulującej zatrudnienie oraz pracę w Policji pracowników powoduje, iż pomimo trudnych oraz niejednokrotnie tych samych warunków pracy, co funkcjonariusze, praca pracowników jest niżej wynagradzana, oraz nie przysługują im dodatkowe świadczenia z tytułu trudnych warunków pracy. W konsekwencji następuje dewaluacja pracy w Policji oraz negatywna selekcja osób podejmujących pracę, niebędących funkcjonariuszami, wskutek czego z pracy odchodzą doświadczone osoby – brak jest natomiast wysoko wykwalifikowanych kandydatów, chcących podjąć pracę jako pracownik Policji. Dotyczy to także kadry mającej szkolić funkcjonariuszy w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie.

Pracownicy w Policji są zatrudniani zgodnie z ustawą z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953 z późn. zm.), ustawy o służbie cywilnej a także na podstawie kodeksu pracy.

Rozproszony charakter regulacji sytuacji prawnej pracowników Policji prowadzi do naruszenia interesów pracowników Policji jako grupy zawodowej. W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, wykonywania zadań nałożonych na pracowników Policji należy wskazać w ustawie o Policji zasady dostępu do tej pracy, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju, a także określić sposób uprzywilejowania. Podkreślenia wymaga, że obecna sytuacja jest analogiczna do tej mającej miejsce w II RP. Wówczas Prezydent Rzeczypospolitej dostrzegł potrzebę uregulowania statusu pracowników, wydając Rozporządzenie o Policji Państwowej z dnia 6 marca 1928 roku. Tytuł VI wskazanego aktu poświęcony został statusowi urzędników kancelaryjnych oraz niższych funkcjonariuszy do czynności pomocniczych.

Należy wskazać, iż pracownicy Policji stanowią istotną grupę osób zatrudnionych w Policji, która na dzień 1 lipca 2021 roku liczy 11.799 członków korpusu służby cywilnej oraz 13.052 pozostałych pracowników, co daje łącznie 24.851 osób, z czego w komendach powiatowych, miejskich i rejonowych Policji pracuje 13.531 osób. Biorąc pod uwagę, że w Policji zatrudnionych i pełniących służbę jest 122.490 osób – oznacza to, że średnio co piąta osoba w Policji jest pracownikiem Policji (tzn. nie posiada statusu funkcjonariusza).

Ponad 54 % pracowników Policji ma staż pracy wyższy niż 20 lat, co wskazuje na lukę pokoleniową, wymagającą podniesienia prestiżu pracy w Policji.

Tak duża liczebność grupy wynika głównie z procesu ucywilniania Policji, zapoczątkowanego we wczesnych latach 90-tych oraz w trakcie modernizacji Policji w latach 2007-2009. Proces ów przyczynił się do podziału oraz rozłamu w Policji. Wprowadzone zmiany spowodowały utratę korzyści przez pracowników Policji, jakie otrzymywaliby będąc funkcjonariuszami Policji. Dążenie pracowników do wydania niniejszej ustawy wynika głównie z faktu, iż często wykonują tę samą pracę, w tych samych warunkach, jednak nie korzystają z tych samych uprawnień, jakie ustawodawca zagwarantował funkcjonariuszom. Sytuacja ta prowadzi do marginalizowania roli jaką pracownicy Policji odgrywają w całym systemie Policji.

Proponowane zmiany mają na celu określenie statusu pracowników Policji. Znaczący ich odsetek - tj. 47,52 % to członkowie korpusu służby cywilnej, stanowiący jednocześnie 9,92 % ogółu zatrudnionych w służbie cywilnej w Polsce. Wobec powyższego proponuje się zachowanie odrębnych regulacji dotyczących korpusu służby cywilnej, do którego nadal będzie stosowało się postanowienia korzystniejsze.

Jednym z warunków, które powinna spełnić osoba ubiegająca się o zatrudnienie w charakterze pracownika jest dawanie przez nią rękojmi zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Projektodawcy proponują, by pracownikowi przyznać ochronę przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych, zgodnie z przepisami Kodeksu karnego.

Ponadto z uwagi na rozproszony i niejednolity charakter regulacji w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, dotyczący pracowników, projektodawca sugeruje wprowadzenie w ustawie o Policji, przepisów jednoznacznie wskazujących na przywileje (w tym: odprawy), zwroty kosztów podróży służbowych, czy oddelegowania, a także zasady podlegania świadczeniom emerytalnym i ubezpieczeniowym. Prócz tego sugeruje się wprowadzenie uprawnień pracownikom Policji wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia na zasadach przewidzianych dla policjantów.

Wprowadzenie do ustawy o Policji proponowanych zmian ma na celu głównie ujednoczenie oraz usystematyzowanie regulacji, które obecnie są rozproszone oraz

niepełne. Ponadto mają na celu wprowadzenie statusu pracownika Policji do systemu Policji, a także wprowadzenie zasad oraz zakazów jakie powinny towarzyszyć osobom wykonującym pracę w Policji.

1) Zmiana polegająca na uregulowaniu podległości pracowników Policji Komendantowi Głównemu Policji (art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 6, art. 7 ust. 7 ustawy)

Z punktu widzenia pracowników Policji koniecznym uregulowaniem jest zmiana przepisu dotycząca zwierzchnictwa Komendanta Głównego Policji, jako podmiotu kierującego całą formacją. Jak wynika z dotychczasowych doświadczeń oraz powiązań funkcjonalnych Komendant Główny Policji wpływa bezpośrednio oraz pośrednio na sytuację pracowników Policji. Komendant Główny Policji wydaje w szeregu sprawach różnego rodzaju akty z zakresu kierowania Policją, w tym w formie zarządzeń kierowanych do jednostek organizacyjnych Policji. Jako organ zwierzchni wpływa bezpośrednio na funkcjonowanie całej Policji, pośrednio tym samym oddziałując na pracowników Policji. Dodatkowo należy wskazać na konieczność uregulowania bezpośredniego oddziaływania w postaci uprawnienia do delegowania oraz powierzania innych obowiązków służbowych oraz wynagradzania lub nagradzania za okres delegowania lub powierzenia innych obowiązków służbowych. Umieszczenie w ustawie regulacji wskazującej na kompetencje Komendanta Głównego Policji, jako zwierzchnika pracowników Policji, w znaczny sposób ułatwi normowanie spraw w zakresie sytuacji pracowników Policji oraz umożliwi kształtowanie oraz wpływanie bezpośrednio na sytuację prawną pracowników Policji.

2) Zmiana polegająca na wprowadzeniu rozdziału regulującego zatrudnienie pracowników w Policji (Rozdział 5a ustawy)

Zmiana nazwy rozdziału ma na celu wyraźne oraz precyzyjne określenie w systematyce aktu prawnego uregulowania statusu prawnego pracownika Policji. Zamiarem projektowanych zmian, jest wprowadzenie w rozdziale kompleksowego uregulowania sytuacji prawnej pracownika Policji. Projektowany rozdział ma uregulować, kto może zostać zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych Policji, uprawnienia i obowiązki pracowników Policji, przełożonych pracowników Policji, a także wskazuje na regulacje prawne określające wykaz stanowisk oraz podstawy nawiązania stosunku pracy. Szczegółowo został określony status pracowników Policji. Jednym z warunków, które powinna spełnić osoba ubiegająca się o zatrudnienie w charakterze pracownika jest

dawanie przez nią rękojmi zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Projektodawcy zdecydowali, że pracownikowi Policji należy przyznać ochronę przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych, zgodnie z przepisami Kodeksu karnego. Ponadto proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisów dotyczących wynagrodzenia, dodatków, nagród jubileuszowych.

3) Zmiana polegająca na wprowadzeniu regulacji wskazującej bezpośrednio na zatrudnienie w Policji pracowników Policji (art. 46c ustawy).

Przepis ten wskazuje, iż w Policji zatrudnieni są funkcjonariusze, oraz mogą być zatrudniani pracownicy. Reguła ta ma potwierdzić, zasadę, iż to funkcjonariusze Policji realizują podstawowe zadania Policji, natomiast pracownicy Policji zatrudnieni na podstawie przepisów powszechnego prawa pracy tworzą kadrę wspomagającą realizację ustawowych zadań Policji. Proponowana regulacja ma na celu jednoznacznie wskazywać, iż w Policji w związku z polityką "ucywilnienia" na stanowiskach administracyjnych, technicznych i gospodarczych, zatrudnieni są pracownicy.

4) Zmiana polegająca na wprowadzeniu regulacji dotyczącej spełniania przez pracowników Policji określonych wymogów (art. 46d ustawy)

Projektowany przepis reguluje kwestię, kto może być zatrudniony w jednostkach organizacyjnych Policji. Szczegółowo został określony status pracowników Policji. Jednym z warunków, które powinna spełnić osoba ubiegająca się o zatrudnienie w charakterze pracownika Policji jest dawanie przez nią rękojmi zachowania tajemnicy, stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Ponadto wprowadza wymóg niekaralności osoby zatrudnianej w Policji. W dotychczasowym stanie prawnym brak było takiego wymogu ustawowego. Jednakże z uwagi na powagę miejsca zatrudnienia proponowana regulacja powinna być obligatoryjna. W kolejnych ustępach wskazano regulacje ustawowe, na podstawie których nawiązywany jest stosunek zatrudnienia w Policji pracowników – ustawa o służbie cywilnej, kodeks pracy, ustawa o instytutach badawczych, ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawa o pracownikach urzędów państwowych. Uregulowano również kwestię dyspozycji Rady Ministrów, oraz ministra właściwego do spraw pracy do wydawania rozporządzeń regulujących kwestię stopni służbowych, sposobów wynagradzania, ustalania mnożników czy też wynagradzania, które to

regulacje wpływają bezpośrednio na sytuację pracowników Policji. Kwestie te reguluje rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 689 z późn. zm.), a także rozporządzenie z dnia 30 kwietnia 2008 Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.).

Wskazane regulacje prawne są obowiązującym prawem, tak więc proponowana regulacja, nie będzie wymagała wprowadzenia nowych aktów prawnych.

5) Zmiana polegająca na wprowadzeniu regulacji, której celem jest podnoszenie kwalifikacji pracowników Policji oraz kierowanie się ogólnymi zasadami moralnymi w stosunku do osób zatrzymanych (art. 46e ustawy).

Proponowana regulacja ma na celu wprowadzenie regulacji motywującej pracowników do podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Ponadto wskazuje na oczekiwania społeczeństwa, by pracownik Policji charakteryzował się odpowiednim poziomem moralnym, zgodnie z powagą wykonywanej pracy. Projektodawca uznał, iż pracownicy Policji muszą znać i stosować przynajmniej otwarty katalog zasad określających ich powinności. Praca w Policji często wiąże się z kontaktem z osobami czasowo pozbawionymi wolności, którym należy się poszanowanie godności osoby ludzkiej, pomimo zachowań łamiących prawo i czynów przestępczych. Osoby te powinny być traktowane zgodnie z zasadami humanitaryzmu oraz poszanowania praw człowieka. Ponadto pracownicy Policji w wykonywaniu pracy powinni kierować się zasadami etyki zawodowej zbliżonej do policjantów oraz służby cywilnej.

6) Zmiana polegająca na wprowadzeniu ochrony prawnej pracownikom Policji równoważnej do tej przyznanej funkcjonariuszom publicznym (art. 46f ustawy).

Proponowana regulacja ma na celu przyznanie pracownikowi Policji ochrony prawnej podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Dodatkowo przewidziano wprowadzenie ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych dla pracownika Policji, który poza czasem pracy działa na

rzecz zapobieżenia zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzkiego, przywrócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ujęcia sprawcy czynu zabronionego. Pracownicy Policji, jako osoby na co dzień mające styczność z prawem karnym oraz zachowaniami przestępczymi, pozostają szczególnie uwrażliwione na pomoc w ochronie porządku publicznego także w życiu prywatnym. Wobec tego wskazane jest, aby korzystały z ochrony wobec potencjalnych represji ze strony przestępców. W konsekwencji też konieczne jest przyznanie zwrotu kosztów obrony w tego typu przypadkach.

7) Zmiana mająca na celu wprowadzenia delegacji do wydania rozporządzeń (art. 46g ustawy).

Projektowane powyżej zmiany będą wymagały wprowadzenia odpowiedniego rozporządzenia porządkowego. Proponuje się upoważnienie do wydania rozporządzenia dla Rady Ministrów w sprawie rodzaju i wykazu stanowisk, na których pracownicy jednostek organizacyjnych Policji są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych oraz kodeksu pracy. Projektowana zmiana ma na celu stworzenie kompletnego wykazu stanowisk, na których pracownicy powinni być zatrudniani w Policji.

8) Zmiana polegająca na wprowadzeniu kryteriów, według których wypłacane jest wynagradzanie pracowników Policji (art. 46h ustawy).

Proponowany przepis ma na celu wprowadzenie kryteriów według których wypłacane jest wynagrodzenie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o pracownikach urzędów państwowych. Przepis ten nie ma na celu stworzenia nowej regulacji prawnej, ponieważ powtarza regulacje zawarte w art. 21 ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Ma na celu jedynie bezpośrednio wskazanie zasad wynagradzania pracowników Policji w ustawie o Policji. Wskazuje on, iż wysokość wynagrodzenia powinna być uzależniona od stanowiska, kwalifikacji zawodowych oraz stażu pracy. Pracownik Policji, który wykazuje inicjatywę oraz sumienność powinien być awansowany na wyższe stanowisko lub do wyższej grupy wynagrodzenia.

W oparciu o te wskazania zaproponowano by, Rada Ministrów wydała ogólne rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników Policji, lub też by w regulującym omawiane kwestie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2008 w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania

innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.) wskazano, iż przepisy bezpośrednio odnoszą się również do pracowników Policji. Przyjęte kryteria są uregulowane w stosunku do pracowników Policji z korpusu służby cywilnej rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 689 z późn. zm.).

Proponowany ustęp 3 i 4 ma na celu wskazać ogólne zasady, według jakich dokonuje się podwyższania wynagrodzeń pracowników Policji, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

9) Zmiana polegająca na wprowadzeniu do ustawy o Policji zasad przyznawania dodatku za wieloletnią pracę (art. 46i ustawy).

Pracownikowi Policji analogicznie jak członkom korpusu służby cywilnej i urzędnikom państwowym przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, oraz ustawie o służbie cywilnej. Warunkiem nabycia uprawnienia to tego świadczenia, oraz jego wysokości jest staż pracy pracownika. Przysługujący dodatek wynosi 2% wynagrodzenia zasadniczego po przepracowaniu 2 lat. Dodatek tenże wzrasta corocznie o 1%, aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy, oraz o kolejne 2% za każde następne dwa lata pracy do wysokości 32% po 32 latach pracy - łącznie do wysokości 35% po 35 latach pracy. Tym samym wprowadza się zasady analogiczne do tych przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1236 z późn. zm.).

Dodatek ten ma na celu zachęcanie pracowników Policji do związania życiowej kariery zawodowej z Policją. Ponadto ma on motywować osoby z sektora prywatnego do zatrudnienia w Policji. Wskazuje także, że uprawnienie do dodatku powstaje po

przepracowaniu 2 lat w Policji, co ma na celu zatrzymanie rotacji pracowników, która ma najczęściej miejsce w pierwszym okresie zatrudnienia.

Okresy pracy uprawniające do otrzymywania dodatku za wysługę lat pracy zostały uregulowane dla pracowników Policji w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2008 w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.). Również rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 689 z późn. zm.), w sposób bardzo szczegółowy określa techniczne aspekty przyznawania tego świadczenia.

Jednakże projektodawca sugeruje by ww. rozporządzenia wskazywały bezpośrednio, iż jego przepisy mają zastosowanie również do pracowników Policji.

10) Zmiana polegająca na wskazaniu w ustawie o Policji zasad przyznawania nagrody jubileuszowej pracownikom Policji (art. 46j ustawy).

Projektowany artykuł odnosi się do świadczeń jubileuszowych przysługujących pracownikom zatrudnionym w Policji. Nagroda ta jest uregulowana w ustawie o pracownikach urzędów państwowych oraz ustawie o służbie cywilnej. Szczegółowe zasady jej wypłacania określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2008 w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.), oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 689 z późn. zm.). Jest ona wypłacana okresowo, co 5 lat, po przepracowaniu co najmniej 20 lat pracy przez członka korpusu służby cywilnej, nie więcej jednak niż do osiągnięcia 50-letniego

stażu pracy. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia. Wypłata nagrody jubileuszowej następuje niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody. Z uwagi na rozbieżność pomiędzy ustawą o pracownikach urzędów państwowych oraz rozporządzeniem wyżej przywołanego Ministra Pracy, w projektowanym zakresie i nie uwzględnienie dla pracowników Policji niemnożnikowych (poza korpusem służby cywilnej) nagrody jubileuszowej po przepracowaniu 45 lat pracy, projektuje się ujednoczenie przepisów dotyczących wszystkich pracowników Policji. Ponadto z uwagi na wskazanie wieku emerytalnego ustawą z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla kobiet – 60 lat oraz dla mężczyzn – 65 lat, przy jednoczesnej promocji jak najdłuższej pracy zawodowej, projektuje się dostosowanie systemu motywacyjnego do wydłużonej aktywności zawodowej, poprzez wprowadzenie nowej nagrody jubileuszowej po przepracowaniu 50 lat pracy w wysokości 600 % wynagrodzenia miesięcznego. Celem wprowadzenia tej regulacji do ustawy o Policji, jest bezpośrednie wskazanie w normie o randze ustawowej, iż pracownikom Policji, przysługuje nagroda jubileuszowa.

W ustępie 2 zaproponowano, by Rady Ministrów oraz minister do spraw pracy wydali rozporządzenia, regulujące kwestie uprawniające do nabycia nagród jubileuszowych. W obecnym stanie prawnym reguluje tą kwestie już rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2008 w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.), oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 689 z późn. zm.), jednakże brak jest w ww. rozporządzeniach bezpośredniego wskazania iż mają one zastosowanie do pracowników Policji.

11) Zmiana polegająca na wprowadzeniu do ustawy o Policji regulacji przyznającej płatny urlop dodatkowy dla pracowników Policji wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (art. 46k ustawy).

Projektuje się wprowadzenie dodatkowego płatnego urlopu dla pracowników Policji wykonujących pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia. Dodatkowy płatny urlop przysługuje funkcjonariuszom Policji wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, na podstawie § 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 2014 w sprawie urlopów policjantów (Dz.U. z 2014 r., poz. 1282 z późn. zm.). Pracownicy Policji niejednokrotnie wykonują pracę w tych samych warunkach szkodliwych co policjanci, jednakże nie są uprawnieni do dodatkowych świadczeń. Stan ten często wynika jedynie z różnej podstawy zatrudnienia funkcjonariuszy oraz pracowników, wynikającym z procesu „ucywilniania” Policji, natomiast nie z faktycznych warunków pracy, które często są tożsame. Stan ten obrazuje sytuacja pracowników Policji zatrudnionych w laboratoriach kryminalistyki, którzy w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnie uciążliwych, nie otrzymują z tego tytułu żadnych dodatkowych świadczeń. Ponoszą oni konsekwencję prowadzonej polityki ucywilniania, co wynika nie z różnicy w faktycznych warunkach wykonywania pracy, tylko wynika z momentu podjęcia zatrudnienia w Policji.

12) Zmiana polegająca na wprowadzeniu regulacji dotyczącej utworzenia zakładowego funduszu nagród oraz zasad wypłacania i przyznawania nagród pracownikom Policji (art. 461 ustawy).

Obowiązek utworzenia zakładowego funduszu nagród wynoszącego 8,5% funduszu płac wynika z ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1872 z późn. zm.). Proponowany przepis ma na celu uregulowanie okoliczności przyznawania dodatkowych nagród pracownikom Policji z funduszu nagród, oraz podstawy utworzenia funduszu nagród w jednostkach organizacyjnych Policji, w tym do wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników jednostek sfery budżetowej, tzw. „trzynastki”

Nagrody ponadto mogą być przyznawane pracownikom Policji za szczególne osiągnięcia w pracy. Prawo do nagrody ma zależeć od uprzedniego jej przyznania przez kierownika jednostki, który dokonuje oceny pracownika, na podstawie indywidualnych wyników jego pracy. Nagroda może być także przyznana za podwyższenie kwalifikacji zawodowych.

Zasady przyznania nagród reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2008 w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1274 z późn. zm.), oraz z ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1872 z późn. zm.). Projektodawca sugeruje, by wskazać bezpośrednio zastosowanie ww. rozporządzeń do pracowników Policji.

13) Zmiana polegająca na uregulowaniu zwrotu kosztów podróży, przeniesienia, delegacji pracowników Policji (art. 46m ustawy).

Proponowany przepis, w ślad za art. 26 ustawy o pracownikach urzędów państwowych, przewiduje zwrot kosztów podróży, zakwaterowania oraz diety w przypadku oddelegowania pracownika Policji do zajęć poza jednostką organizacyjną w której jest zatrudniony. Na gruncie prawa pracy delegację rozumie się jako podróż służbową, tj. wykonywanie obowiązków służbowych na polecenie pracodawcy, w miejscu wskazanym przez pracodawcę, poza siedzibą pracodawcy lub poza stałym miejscem pracy – jednostki organizacyjnej. Podstawową kwestię w ocenie miejsca wykonywania pracy, będzie wywierało jego precyzyjne określenie w łączącej pracownika umowie z pracodawcą. Miejsce pracy nie musi być stałe, może być ruchome, przy czym zmienność miejsca pracy może wynikać z charakteru, rodzaju pracy. Proponuje się, aby zastosować zasady analogiczne do policjantów, które zostały uregulowane w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 903 z późn. zm.).

Analogicznie do przepisów o pracownikach urzędów państwowych, w przypadku przeniesienia pracownika Policji do pracy do innej miejscowości kierownik jednostki organizacyjnej powinien dokonać zwrotu kosztów podróży oraz inne świadczenia.

Ponadto na gruncie omawianej regulacji, niezbędne jest upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania świadczeń pracownikom Policji przeniesionym do pracy w innej miejscowości, w szczególności diet za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w

nowym miejscu zamieszkania, zwrotu poniesionych kosztów podróży, przewozu urzędnika domowego, zakwaterowania oraz dodatku za rozłąkę, z uwzględnieniem okresu, na jaki pracownik został przeniesiony, jak również jego stanu rodzinnego, biorąc pod uwagę, że za członków rodziny uważa się małżonka, dzieci oraz inne osoby prowadzące z nim wspólne gospodarstwo domowe, jeżeli przesiedlają się wraz z pracownikiem Policji. do wydania rozporządzenia określającego świadczenia dla urzędników państwowych przeniesionych dla pracy w innej miejscowości. Realizuje je rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 903 z późn. zm.). Projektodawca niniejszej ustawy sugeruje, by wyżej wymienione rozporządzenie wskazywało precyzyjnie, iż ma ono zastosowanie do pracowników Policji.

14) Zmiana polegająca na regulacji kwestii ubezpieczenia społecznego oraz emerytalnego pracowników Policji (art. 46n ustawy).

Zasady przechodzenia na emeryturę pracowników Policji są obecnie regulowane przez powszechnie obowiązujące przepisy. Jednakże uzasadnionym jest by wskazać precyzyjnie, iż w stosunku do pracowników Policji jest to regulacja wynikająca z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 291 z późn. zm.), na podstawie której pracownicy państwowi podlegają powszechnemu systemowi ubezpieczeń społecznych. Każdy z kim nawiązano stosunek pracy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu, gdyż powstanie stosunku pracy, zgodnie z zasadą automatyzmu, powoduje powstanie stosunku ubezpieczenia społecznego. Konieczność precyzyjnego wskazania wynika głównie z faktu, iż dla odmiany funkcjonariusze Policji podlegają ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 723 z późn. zm.).

Regulacja przewiduje, iż w razie rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu albo jego reorganizacji, uniemożliwiającej dalsze zatrudnienie, pracownikowi

Policji przysługuje emerytura, jeżeli brakuje mu nie więcej niż 5 lat do osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Dodatkowo w ust. 3 projektowanego artykułu przewiduje dwie sytuacje przejścia na emeryturę, jeżeli pracownikowi brakuje nie więcej niż 5 lat do osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Artykuł przewiduje sytuacje, gdy ma miejsce niezawiniona utrata uprawnień wymaganych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, natomiast jednostka organizacyjna nie może zapewnić pracownikowi pracy na innym stanowisku odpowiadającym posiadanym kwalifikacjom.

Druga sytuacja ma miejsce, gdy dochodzi do trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pracy na zajmowanym stanowisku stwierdzonej odpowiednim orzeczeniem, a jednostka nie ma możliwości zatrudnienia pracownika Policji na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych.

Proponowane przepisy stanowią analogiczne rozwiązanie do funkcjonującego na gruncie art. 27 ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

15) Zmiana polegająca na określeniu warunków przyznania odprawy pracownikom Policji (art. 46o ustawy).

Projektowany przepis ma za zadanie określenie podstaw wypłaty odprawy pracownikom Policji z tytułu przejścia na emeryturę, a także rentę inwalidzką.

Jej wysokość jest znacznie wyższa niż odprawa przewidziana w przepisach ogólnych wynikających z kodeksu pracy (art. 92(1) kp), który przewiduje odprawę jedynie w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Odprawa ma charakter świadczenia socjalnego i jest bezpośrednio związana z przejściem na emeryturę lub rentę. Ma na celu ułatwienie pracownikowi przystosowania się do nowych warunków życia. Odprawa jest świadczeniem jednorazowym, i jest uzależniona od okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej, wypłacana jest po 10, 15, 20 latach pracy, w wysokości od dwumiesięcznego do sześciomiesięcznego wynagrodzenia. Do okresu pracy pracownika Policji, powinno wliczyć się zatrudnienie w innych zakładach pracy.

Ponadto ostatni ustęp zawiera wskazanie, że odprawę oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Do sposobu oraz wysokości jego obliczenia, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. z 1997 r., Nr 2, poz. 14 z późn. zm.).

16) Zmiana polegająca na wprowadzeniu szczególnego trybu ustalania czasu pracy pracowników Policji (art. 46p ustawy).

Zaproponowany sposób uregulowania czasu pracy pracowników Policji jest zbliżony do uregulowań kodeksu pracy, a także do rozwiązań przyjętych w ustawie o służbie cywilnej, ustawie o pracownikach urzędów państwowych. Przewidziano w tym zakresie regulacje odnoszące się do pracy poza normalnymi godzinami pracy. Jest to pojęcie szersze niż praca w godzinach nadliczbowych, które obejmuje wszystkie godziny pracy wykraczające poza obowiązujący pracownika rozkład czasu pracy, nawet jeśli nie mają one charakteru godzin nadliczbowych.

Istotnym elementem proponowanej regulacji stanowią zasady rekompensowania pracy poza normalnymi godzinami pracy, wykonywanej na polecenie przełożonego. Tak więc jeżeli brak jest polecenia służbowego taka rekompensata nie przysługuje. Jako polecenie rozumie się takie sytuacje, że polecenie miało charakter dorozumiany. Pracownikowi Policji przysługuje prawo wyboru między wynagrodzeniem a czasem wolnym.

Projektodawca podziela zasadę określoną w innych ustawach, w tym ustawie i pracownikach urzędów państwowych, iż czas wolny w zamian za pracę ponadwymiarową może zostać udzielony w okresie pośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.

17) Zmiana polegająca na wprowadzeniu uprawnienia pracowników Policji do zwrotu kosztów dojazdu z miejscowości pobliskiej do jednostki organizacyjnej, w której wykonują pracę (art. 46r ustawy).

W przedmiotowym projekcie ustawy proponuje się uprawnienie do zwrotu kosztów dojazdu z miejscowości pobliskiej do jednostki organizacyjnej, w której pracownicy

Policji wykonują pracę, na kształt uprawnień jaki przysługuje funkcjonariuszom, na podstawie ustawy o Policji. Kwestię tę reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 295 z późn. zm.). Uprawnienie projektowane ma charakter motywacyjny.

18) Wprowadzenie przepisu wskazującego na uregulowanie pozostałych kwestii dotyczących pracowników Policji w kodeksie pracy oraz innych ustawach (art. 46s ustawy).

Projektodawca pragnie wskazać, iż projektowane przepisy niniejszą ustawą nie mają charakteru wyłącznego. Tak więc nie regulują całokształtu regulacji prawnych dotyczących pracowników Policji. Mają na celu ujednoczenie i uporządkowanie rozproszonych regulacji prawnych. Jednakże ze względu na charakter kodeksu pracy, projektodawca nie widzi celu powtarzania jego postanowień, jedynie odwołuje się do jego postanowień w sprawach nieuregulowanych.

19) Wejście w życie ustawy.

Projektodawca przewiduje wejście w życie 30 dni od podpisania ustawy.

2. Wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem organizacyjnym i prawnym.

Projekt ustawy ma na celu uporządkowanie sytuacji prawnej pracowników Policji, oraz uregulowanie stanu obecnego. Celem proponowanej nowelizacji ustawy o Policji, nie jest wprowadzenie nowego stanu organizacyjnego, tylko uporządkowanie w jednym akcie prawnym przepisów, które regulują sytuację pracowników Policji. Proponowane zmiany mają uporządkować, oraz określić miejsce pracowników Policji w całym systemie Policji. Określić podstawowe obowiązki oraz przywileje jakie przyznane zostały pracownikom Policji na mocy ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

Projekt ustawy wprowadza szczegółowe wymagania jakie powinna spełniać osoba zatrudniona jako pracownik Policji, takie jak pełna zdolność do czynności prawnych, niekaralność, wykształcenie odpowiednie do zajmowanego stanowiska, rękojmia zachowania tajemnicy służbowej.

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie dodatkowej nagrody jubileuszowej dla pracowników Policji niemnożnikowych po przepracowaniu 45 lat pracy w wysokości 400% wynagrodzenia miesięcznego. Ze względu na promocję wydłużonej aktywności zawodowej, proponuje się wprowadzenie nowej nagrody jubileuszowej dla wszystkich pracowników Policji po przepracowaniu 50 lat pracy w wysokości 600% wynagrodzenia miesięcznego.

Nową projektowaną regulacją prawną jest przyznanie pracownikom Policji wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, corocznego płatnego urlopu dodatkowego. Taki dodatkowy płatny urlop przysługuje funkcjonariuszom Policji, wykonującym pracę w warunkach szczególnie uciążliwych oraz szkodliwych dla zdrowia. Praca funkcjonariuszy oraz pracowników Policji odbywa się w tych samych warunkach, dlatego też uzasadnionym wydaje się przyznanie tych samych przywilejów obu grupom zawodowym.

Również projektowane przepisy, dotyczące uprawnienia do zwrotu kosztów dojazdu do pracy z miejscowości pobliskiej oraz kosztów związanych z delegacją lub przeniesieniem, wynikają z przyznania takich świadczeń funkcjonariuszom Policji.

3. Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze.

Projektodawca w związku z przygotowanym projektem ustawy nie przewiduje wywarcia przez proponowane zmiany skutków społecznych w Policji. Proponowane zmiany mają na celu nadanie statusu pracownikom Policji oraz uregulowanie ich pozycji w ustawie o Policji, która do tej pory wynika z innych ustaw i rozporządzeń. Ustawa może wywrzeć skutki gospodarcze na budżecie Państwa z uwagi na projektowane przywileje jakie powinny być zagwarantowane pracownikom Policji.

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Przewidywany projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu w związku propozycją przyznania pracownikom Policji szczególnych uprawnień, które to przysługują pracownikom więziennictwa lub funkcjonariuszom Policji. Szacowane obciążenie budżetu wymaga dokonania odpowiednich kalkulacji z uwzględnieniem osób zatrudnionych m.in. w warunkach szkodliwych.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Projektowana ustawa w związku z przyznaniem dodatkowych uprawnień pracownikom Policji zakłada wprowadzenie nowych regulacji prawnych, oprócz tych które już istnieją w obrocie prawnym.

Projekt ustawy zakłada przygotowanie przez Radę Ministrów rozporządzenia wskazującego rodzaj i wykaz stanowisk, na których pracownicy Policji są zatrudniani na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 z późn. zm.), uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane.

Pozostałe ujęte w projekcie dyspozycje do wydania aktów prawnych, rozporządzeń na dzień dzisiejszy są obowiązującym prawem, tak więc ewentualnie będą wymagały dostosowania do projektowanej ustawy lub bezpośredniego wskazania, iż mają zastosowanie do grupy pracowników Policji zgodnie z projektowaną definicją ustawową.

6. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem unii europejskiej. Proponowane zmiany nie wprowadzają nowych mechanizmów wsparcia Policji, a w związku z czym nie wymagają zmiany stanowiska w kwestii notyfikacji przepisów pod względem zgodności z zasadami dotyczącymi udzielania pomocy publicznej